

Inovácie v oblasti solárnej energetiky

Stanislav Beňo chcel byť už od mala významný vedec. Ale najviac ho zaujala solárna energetika. Mal veľa nápadov ale ani jeden z nich nebol možný. Jedného dňa v roku 2100 ho kontaktovala vláda aby im pomohol urobiť základy dysonovej sféry .nemohol to odmietnuť . Povedali mu že za 3 dni sa má o 12:00 dostaviť na Bratislavské letisko a od tadiaľ ho zoberú do Londýna. Poskytnú mu tím vedcov s možnosťou zobrať so sebou 1 ďalšieho známeho a dostatok peňazí. O tri dni vyrazil v svojom solárnom aute a o 11:00 a o 11:30 sa zastavil pri dome svojho kamaráta Dominika Stanka. O 11:50 už boli na letisku, a tam ich už čakali zamestnanci štátu. „Predpokladáme že vy ste pán Beňo?“ „Áno som.“ Priviedli ich k lietadlu a o 12:00 už leteli. O 13:00 už boli v Londýne. Tam ich už čakal ich nový tím vedcov a iných asistentov. Tí ich priviedli do ich nového laboratória, a ukázali im jeho priestory. Počas prehliadky sa porozprávali si ich novými kolegami, a zistili že to sú presne takí ľudia akých potrebujú. Všetci sa zabývali, a išli sa poprechádzať po Londýne. Tam videli rôzne pamiatky, jedli rôzne jedlo a stretli ministra zeme. Na ďalší deň, už bol čas plánovať. Povedali si že základná konštrukcia bude z volfrámu, kvôli jeho vysokej teplote topenia. Teraz museli zistiť, ako blízko sa satelit s panelom môže priblížiť. Potom museli zistiť koľko energie je potrebné, na to aby sa vesmírne vozidlo dostalo k destinácii a to ako veľa energie by satelit generoval. Nad týmto dúmali niekoľko dní a zistili že satelit s rozmermi 20 na 10 metrov by potrebnú energiu vygeneroval za 10 dní. Stanislav už aj vedel čo robiť. „Naša najlepšia voľba bude podľa mňa pripojiť na satelit batériu ktorá udrží ročnú zásobu energie a každý rok hu zameniť“ Jeho kolegovia súhlasili, lebo vedeli, že vytvorenie káblu ktorý by toľko energie preniesť až zo slnka bolo aj v tomto veku nemožné. Predložili svoj plán Vládi a tá ho prijala. Po mesiaci bolo všetko pripravené. Stano pozoroval odlet rakety a potom aj jej let. Keď sa dostala na správne miesto, trénovaný kozmonauti vypustili panel a začali sa vracáť. Za pár hodín boli späť, a celú raketu zachytila vtedy už bežná technológia na to určená. Po roku keď svet ochutnal prvé ovocie jeho satelitu, dostal Nobelovu cenu.

